

Kaserneringsystem. Dette System har Bestyrelsen ment var uigjennemførligt eller i alt Fald u hensigtsmæssigt, ja maaske endog ligesom for dærveligt, og Bestyrelsen har derfor foreslaaet at gaa over til et andet System, nemlig det saakaldte Afdelings- eller Familiefystem, som bestaar i, at det hele store Antal Børn, som Bestyrelsen mener i Tidens Løb vil kunne voxe op til 6 a 800, skal deles i Grupper paa ca. 20 Børn i hver, saaledes at hver enkelt Gruppe staar under Opsyn af sin egen Pleiemoder, opdrages af hende og har sin egen separate Økonomi. Dette er et Kardinalpunkt for Stiftelsens hele fremtidige Virksomhed. Dersom man skal gaa denne sidste Vej, som Bestyrelsen har foreslaaet — hvad jeg for min Person er tilbøjelig til at tro, at man ikke kan negte at approbere — og som ogsaa uden Tvivl er det fornuligste System at adoptere, er det indlysende, at man strax fra Begyndelsen af maa indrette sig derpaa. Man maa strax fra Begyndelsen af foretage denne Inddeling med Børnene, og hele Anlægget faar som en nødvendig Konsekvens heraf sin egen Skikkelse. I Forbindelse med dette Hovedspørgsmaal staar selvfølgelig ogsaa Spørgsmaalene om Bygningerne, om selve Slottets Brugelighed og om, hvortil Slottet skal benyttes, thi naar man vil adoptere Familie- eller Afdelingsystemet, bliver det nødvendigt, at Bygningerne blive indrettede saaledes, at hver af disse Grupper kan faae sin Leilighed, hvorved de kunne holdes affondrede fra hverandre, saaledes at det Hele mere kommer til at ligne en Familie. — De fleste af de Punkter, det ærede Medlem berørte, dreiede sig om, hvad jeg vil kalde Bestyrelsesanliggender, altsaa Spørgsmaal, som efter min Mening ligger udenfor Justitsministeriets Kompetence, eftersom Fundatsen stiller dem saaledes; men der er dog enkelte af disse Punkter, ved hvilke jeg vil finde mig foranlediget til at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg skal saaledes for det Første gjøre den Bemærkning, at naar der i Fundatsen flere Gange vendes tildage til, at Slottet med dets Omgivelser stadig skal vedligeholdes, har jeg rigtig nok ingenfinde forstaaet det saaledes, at Meningen var, at Ladebygninger, Staldbygninger, Aulabygninger og Dæslige skal vedligeholdes, naar det for Stiftelsens Bestyrelse maatte vise sig at være tilraadeligt, at disse Bygninger lægges længere bort eller bygges om, dels fordi de tildels ere gamle og daarlige, dels fordi det aldrig kan være gavnligt for denne Stiftelse, der indbefatter Piger paa indtil 15 a 16 Aars Alderen, at ligge lige op til den Slags

Lade- og Staldbygninger. Det er aldrig faldet mig ind, at der ved de nævnte Bestemmelser skulde være sigtet til saadanne Bygninger, eller at de i mindste Maade kunde hindre, at Bestyrelsen iværksætter, hvad den i saa Henseende maatte anse for hensigtsmæssigt. Naar der til Exempel strax i Begyndelsen af Fundatsen staar, at det er Stifterindens Mening, at „Sejerspris Eiendom og navnlig Slottet med dets Omgivelser altid sikkes en de Minder, som dertil knytte sig, værdig Vedligeholdelse“, kan jeg derved paa ingen Maade tænke paa Staldbygninger eller dæslige; thi jeg veed ikke, om man med Hensyn til den Slags Bygninger kan tale om en Vedligeholdelse, der er de Minder værdig, som knytte sig dertil. Tilgædes er der et andet Sted i Fundatsen, hvor disse Omgivelser omtales; og hvor der siges, at de skulle benyttes til Brug for selve Stiftelsen, men for selve Stiftelsens Indretning til Pige børns Opdragelse etc. ere Staldbygninger ikke til nogen Nytte. Jeg skal yderligere tilføje, hvad jeg for Resten først er bleven gjort opmærksom paa, efter at jeg havde dannet mig min Mening om dette Spørgsmaal, at Koncipisten af Testamentet i den Skrivelse, hvormed han til Ministeriet fremsender Forslag til Forandringer i Fundatsen, ogsaa siger, at det er ham personlig bekendt, at Stifterinden ved „Slottets Omgivelser“ kun har tænkt paa den til Slottet hørende smukke Have og Slotshegn samt de deri værende Monumenter. Dette kan ogsaa være meget rimeligt, da det er Gjenstande, med Hensyn til hvilke, man kan tale om, at de bør vedligeholdes paa en Maade, der er de Minder værdig, som knytte sig til dem. Jeg kan heller ikke ved denne Leilighed undlade at gjøre den ærede Forespørger opmærksom paa, at det fremgaar af en Udskrift af Forhandlingsprotokollen, som i de sidste Dage er bleven mig tilsendt fra Stiftelsens Bestyrelse, at den Mand, til hvem den ærede Forespørger sigtede, og som i mange Aar har staaet Stifterinden nær, men som senere er traadt ud af Bestyrelsen af Grunde, som ere mig ubekjendte — efter hvad der er fremkommet for Justitsministeriet, kan jeg ikke nævne anden Grund end den, at det er af Helbredshensyn — har været enig i, at Forpagtningsgaardens Bygninger burde flyttes. I det Mindste har han underkrevet den Del af Forhandlingsprotokollen, hvori denne Beslutning er optagen, uden at gjøre nogen som helst Bemærkning om, at han er uenig dert. — Med Hensyn til Revisors Stilling til Regnskabsaflæggelsen og Dæslige, skal jeg gjøre den Bemærkning, at Spørgsmaalet om Revisors